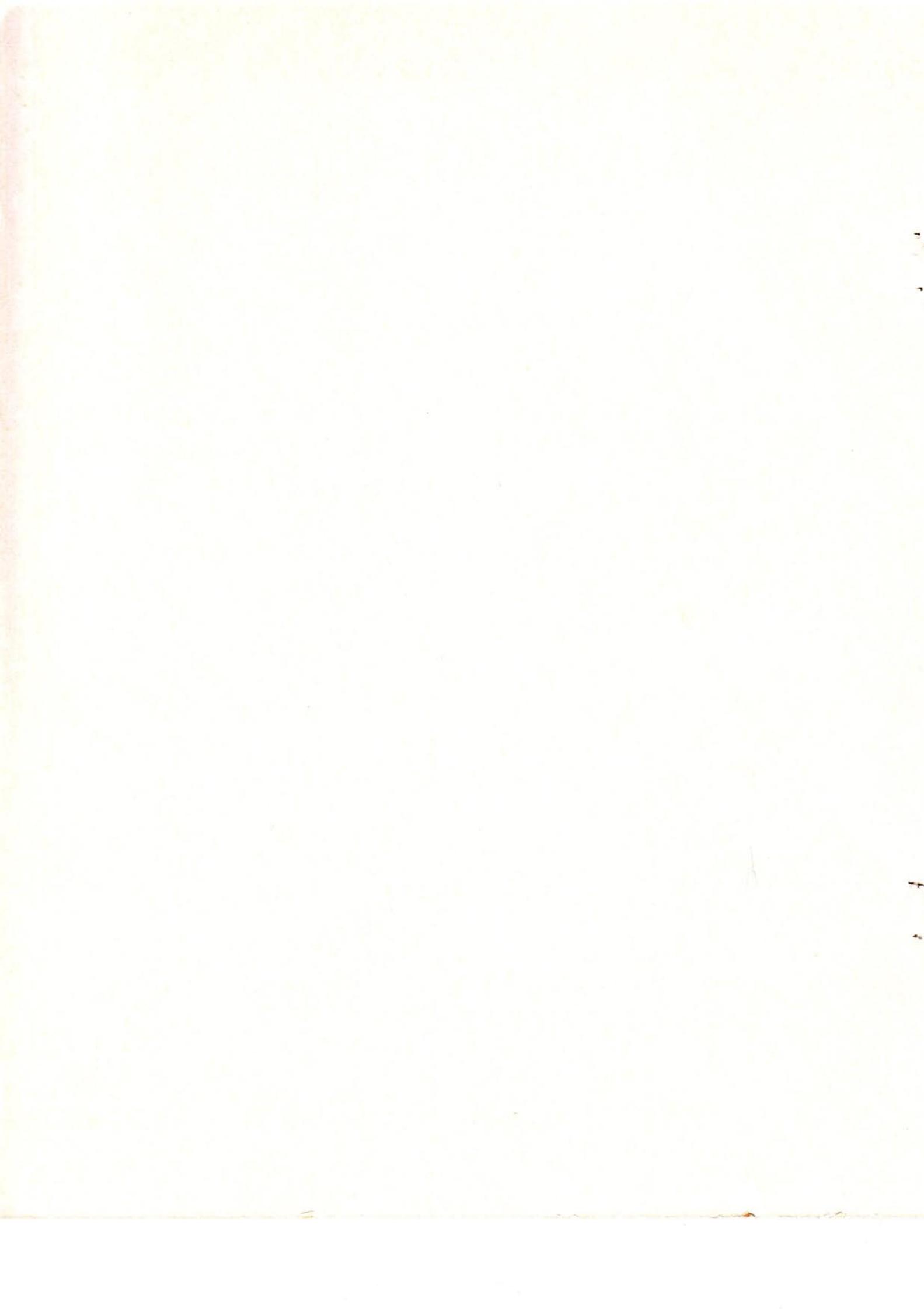

GODIŠNJAK OGRANKA »SELJAČKE SLOGE« BUŠEVEC

18

1985

OGRANAK SELJAČKE SLOGE

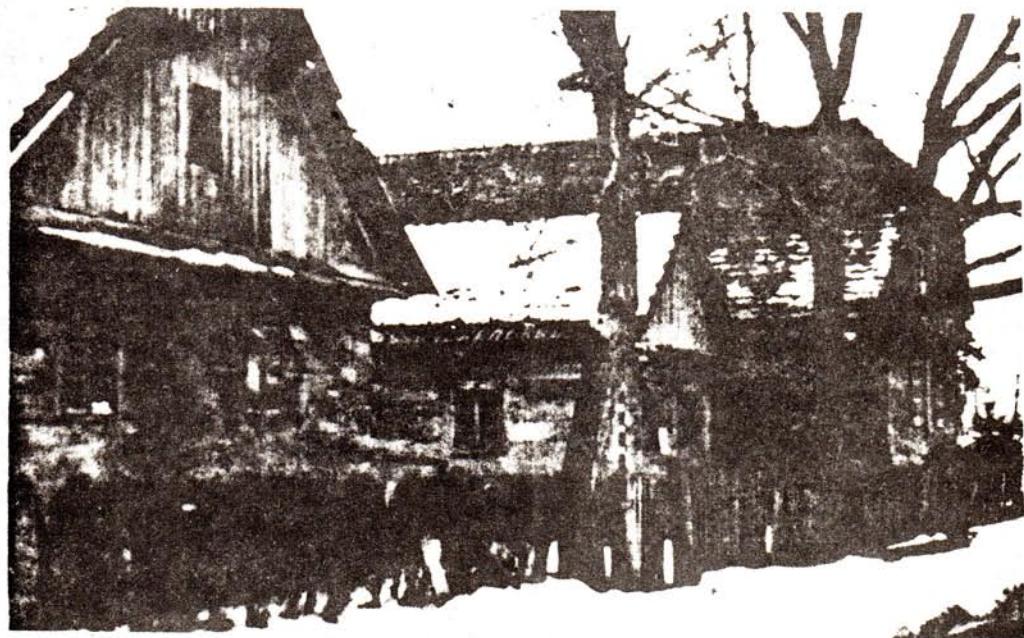
BUŠEVEC

65 god.

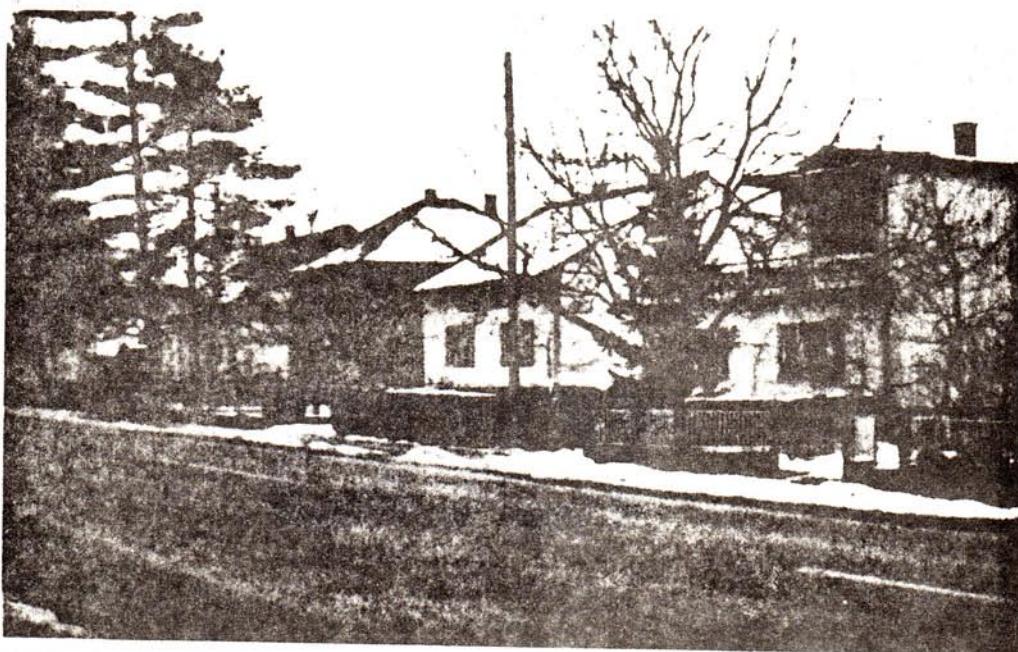
**OGRANKA
SELJAČKE SLOGE
BUŠEVEC**

1985

B U Š E V E C   N E K A D

B U Š E V E C   D A N A S

40 GODINA SLOBODE

Ove godine navršava se 40 godina od dana kada su savezničke snage, uz čiji bok su se borile i snage Titove armije, primorale fašističke agresore na potpisivanje sramne kapitulacije njemačkog Reicha. I dok se potpisivao taj čin predaje, na jugoslavenskom radištu su još sedam dana grmjeli topovi, padali životi naših rodoljuba u ime slobode koju danas svi imamo i čije plodove ubiremo. Ove godine slavimo četrdeset godina stvaranja svih vrsta dobara, a među njima i kulturnih. Razvili smo se iz zaostale balkanske države u državu s najvećim društvenim, industrijskim, privrednim pa i kulturnim razvitkom u poslijeratnom razdoblju.

Točno je da sada osjećamo odredjene probleme zbog tako naglog razvijanja. Bez obzira na sve, mi imamo pred sobom, pred svijetom čist obraz, jer što god smo stekli, stekli smo u ovoj našoj samoupravnoj, nesvrstanoj, socijalističkoj Jugoslaviji, Titovoj Jugoslaviji. Nikad nismo klecali na koljena, ni onda kada su se teškoće činile nesavladive, pa nećemo ni danas kad s ponosom slavimo Dan slobode, a nećemo ni sutra. Mi smo ono što smo i bili ovih 40 godina - slobodna nesvrstana socijalistička Jugoslavija, Jugoslavija zbratimljenih naroda i narodnosti. Zastavarati ne samo materijalna nego i duhovna dobra. Mi u Ogranku "Seljačke sloge" Buševec duboko smo svjesni toga, jer od 65 godina postojanja, a ove godine obilježavamo i taj vrijedni jubilej, najveće i najjače stvaralačko razdoblje na kulturno prosvjetnom planu ostvareno je baš u ovih 40 godina. Ne može se zanemariti činjenica da je svih ovih godina u našem društvu radilo i dje-lovalo stotine i stotine mlađih, koji su se kasnije razvili u dobre radnike, odane samoupravljače i nosioce pozitivnih društvenih tokova.

Zato na našu 65. obljetnicu Društva možemo s punom odgovornošću reći, radili smo i raditi ćemo dalje za dobrobit svih nas, za dobrobit ove naše drage domovine Titove Jugoslavije.

Time ćemo se odužiti svima onima koji su život dali u ratu da bi smo mi mogli stvarati.

Zato se s ponosom uključujemo u obilježavanje 65. godine rada društva i proslavi 40. obljetnice pobjede nad fašizmom.

Ivan Rožić Pavek

GLASAM ZA MIR I LJUBAV, ZA SPOKOJNA JUTRA I BRATSTVO MEDJU LJUDIMA

Ja nisam toliko odrasla da bih uspjela spoznati i shvatiti sve ono što se dogadjalo u ne tako dalekoj prošlosti ovoga grada, naše domovine, cijelog svijeta. Ipak nisam ni toliko mala da ne bih mogla osjetiti strah od ponavljanja ratnih strahota. Pokušavam shvatiti što se to dogadjalo s ljudima kad su izgubili razum i pamet, kad su jači slabijim uzimali život. Nisam sigurna da i danas, u ovom našem svijetu ljudi shvaćaju, razumiju što znače nevina stradanja. Kako razumijeti zašto i danas jači uzimaju živote ne-jakih bića u ime nekakvih, meni nerazumljivih motiva i razloga? Zašto je potrebno da i danas, 40 godina nakon užasnih stradanja, ne daju djeci svijeta da žive kako bi trehalo živjeti.

Ja glasam za mir i ljubav. Ne smije se nikada više dozvoliti da nestane ove naše, mukom stečene slobode. Na to nas opominju kropci i jecaji naših najdražih koji su nam je podarili, a nisu doživjeli da toj slobodi plješću. Naš mir koji uživamo, naše radosti koje doživljavamo, našu sreću koju očekujemo, očekivali su i imali pravo da očekuju oni prije nas koji su posijali svoje kosti za današnje danas i za sutrašnje sutra. Znam, i u to sam čvrsto uvjereni ako su morali dati svoje živote, da ih nisu dali uzalud.

Nikome nećemo dati da im kosti prekopa. Svojim radom i ponašanjem izrazit ćemo im dužno poštovanje. Zato glasam za mir, za bratstvo, jedinstvo, za ljubav, za jednakost, da siti daju hranu gladnim i ako već ne mogu biti ljudi, neka budu djeca, jer i nikad to neće ako ne odrastu u svijetu gluosti kojeg stvaraju odrasli.

Andreja Rošić

IZVJEŠTAJ O RADU DRUŠTVA ZA 1984. GODINU

Upravni odbor, na temelju člana 52. Statuta, podnosi izvještaj o radu društva u razdoblju od 1. 1. do 31. 12. 1984. U prikazu rada u navedenom razdoblju nećemo se detaljnije osvrtati na faktore koji su posljednjih nekoliko godina neprestano prisutni, već ćemo ih navesti samo u kratkim crtama.

Rad društva odvijao se prema prihvaćenom programu i zaključcima društva. Zacrtani program je u cijelosti realiziran, čak i premašen, zahvaljujući zalaganju naših amatera te odredenom broju entuzijasta u našem društву.

Postignutim rezultatima u folklornoj sekciji možemo biti zadovoljni jer se održava kontinuitet kvalitete iako je smanjen broj nastupa iz stabilizacionih razloga i vremenske neusklađenosti održavanja nastupa.

Ipak, ne možemo biti zadovoljni jer ima stalnih teškoća u kadrovima a i u organizacijskim pitanjima u samoj sekciji. Nema dovoljno organiziranosti rada unutar sekcije, koordinacije rada vodstva i članova te Upravnog odbora.

Neorganiziranost se očituje i u čuvanju i održavanju rekvizita sekcije (nošnje, instrumenti), u njihovu oštetećivanju pri nastupu, pa sekcijski često mora snositi troškove. Članovi sekcije u budućnosti morali više pažnje posvetiti tom problemu i zajedničkim naporom čuvati i održavati nošnje i instrumente. Nužno je postaviti čvrste i zdrave organizacijske temelje. Folklorna sekциja je do sad imala 13 nastupa, među ostalim nastupila je na Smotri folklora zagrebačke regije u Zagrebu i HNK te u Kazalištu "Vidra", na Općinskoj smotri folklora u Velikoj Gorici, u Rumunjskoj u Klokotiću i Goruji itd, a više o samim nastupima bit će govora u izvještajima o radu samih sekacija.

Podkraj izvještajne godine počelo je raditi i tamburaška škola, čiji polaznici zadovoljavaju svojim radom. Zadovoljava i odaziv na probe.

U tekucoj godini nužno je nabaviti neke muzičke instrumente, a prije svega bas, a nekoliko instrumenata popraviti.

S obzirom na često korištenje i već prilično istrošenu našu turopoljsku narodnu nošnju, nameće se potreba njezine kompletne obnove. Predlažemo Skupštini da donese zaključak kojim bi se za to zatražila sredstva od SIZ-a, odnosno USIZ-a za kulturu. Isto tako treba pokušati sredstva naći i u vlastitim izvorima. Da bi se sadašnja narodna nošnja sačuvala od daljeg trošenja, ubuduće pri izvodjenju kraćih programa treba izbjegavati koreografiju "Turopolja" i "Posavine".

Mora se naći mogućnost da se izrade univerzalne muške nošnje za tamburaše, koje bi se mogle koristiti za svaki program.

Iz istih izvora treba izraditi plakete koje se dodjeljuju zaslužnim članovima u povodu jubileja društva, jer u skorijoj budućnosti nećemo biti u mogućnosti pribaviti potreban broj plaketa.

Na osnovi Odluke Skupštine Upravnog odbora formirao je komisiju za izradu rukopisa u svrhu tiskanja knjige o Ogranku "Seljačke sloge" Buševac, pa već sada treba predvidjeti izvor potrebnih novčanih sredstava.

Dramska sekcija je realizirala dogovoren program. Imala je 7 nastupa među ostalim nastupila je na svim smotrama dramskih amatera zagrebačke regije, te na smotri dramskih amatera općine Velika Gorica i drugdje. Planirani program ostvarila je i recitatorska sekcija.

U toku godine u dramskoj i recitatorskoj sekциji došlo je gotovo u cijelosti do smjene generacije.

Također je došlo i do promjene redatelja. Tako je režiju i vodstvo sekcije, od dugogodišnjeg redatelja zaslužnog za razvoj dramskog amaterizma i zapažene uspjehe dramske sekcije Ivana Rožić-Paveka, preuzeo Ivan Rožić Nikole.

Nakon planiranog kraćeg prekida Foto-kino sekcija nastavila je s radom. Zahvaljujući sredstvima dobivenim od SIZ-a za tehničku kulturu općine Velika Gorica ispunjeni su najneophodniji uvjeti za rad FKS. Nabavljeni su nužna oprema i materijal za rad, te se nadamo da će ove godine iz istog izvora biti kompletirana oprema, tako da će se FKS omogućiti, da s obzirom na kadrovske i organizacione mogućnosti, preuzme funkciju koja joj i pripada u našem društvu i šire.

U odnosu na prošlu godinu u radu knjižnice ništa se bitno nije izmijenilo. U skladu s Odlukom Skupštine i Programom rada društva vrše se organizacione pripreme s NS "Juraj Kokot" za otvaranje knjižnice stanice u Buševcu u svrhu što potpunijeg zadovoljavanja kulturnih potreba naših članova i mještana. Predviđa se da će se ovaj plan ostvariti u toku polovice ove godine.

Za rad povijesnog arhiva postoje mnogo veće mogućnosti. Jedini uvjet je uključivanje većeg broja zainteresiranih članova društva u radu na prikupljanju povijesnog materijala.

Zbog nedovoljnog prostora dio arhivske gradje veće vrijednosti pohranjen je kod pojedinaca. U budućnosti potrebno je nabaviti još jedan ormara za pohranjivanje arhivske gradje.

O aktiviranju članova društva bilo je riječi svih ovih godina. Prijedlozi i zaključci nisu u cijelosti provedeni u djelo iz objektivnih razloga, ali i zbog trenutne organizacione situacije. Naime uključivanje novih članova nije provedeno zbog nedostatka sadržaja rada u društvu. Sada je međutim detaljno utvrđen program i sadržaj rada. Formirat će se starija folklorna grupa od bivših folkloraša i onih koji to žele postati. Formirat će se takodjer i pjevački zbor, dramska grupa, povijesni arhiv i ostale djelatnosti. Time će se potpunije ostvariti svrha i cilj društva i smisao članstva u društvu.

Smatramo da u postojećim djelatnostima svaki član društva može i treba naći svoj interes.

Ovime bi se riješilo pitanje statusa aktivnog člana. S tim će članovi detaljnije biti upoznati u prijedlogu Pravilnika o članstvu.

Želimo, naime, konačno riješiti pitanje statusa aktivnog člana društva i ostalih pratećih članova. Treba ponuditi dobar program, sadržaj rada aktivnim članovima, a pasivne brisati iz evidencije. Oni u društvenom radu ne pridonose napretku već samo prave poteškoće u radu. Svojevrsna iznimka bit će članovi društva koji iz općepriznatih razloga nisu sposobni za rad (članovi u starijoj starosnoj dobi i slično).

Informiranje članova o radu društva najcjelovitije je na godišnjoj Skupštini, te izdavanjem informativnog biltena "Godišnjaka".

O radu u proteklom razdoblju članovi će biti podrobno informirani putem informativnog biltena "Godišnjak" broj 18. Informacije o radu društva dajemo i putem Radio Velike Gorice i "Velikogoričkog lista", te ostalih sredstava javnog informiranja.

Kulturnu suradnju s našim sunarodnjacima u Madarskoj i Rumunjskoj nastavili smo i ove godine. Folklorna sekcija je krajem srpnja gostovala u Klokočiću (Rumunjska) gdje je izvela dva cijevičernja programa. Uz predstavnike Doma kulture Klokočić programu je prisustvovao i naš generalni konzul u Temišvaru Aleksandar Krivokapić, koji je u razgovoru podržao ovakav vid suradnje i nagnasio općedruštvenu opravdanost takve suradnje. Ona treba ne samo da se održi već i proširi.

U Komitetu za kulturu u Rešici vodjen je razgovor o daljnjoj suradnji kojem su uz predstavnike Doma kulture i našeg društva prisustvovali predsjednik SO Velika Gorica Marko Matić, predsjednik Komiteta za društvene djelatnosti Mirko Braim, tajnik Društva za suradnju s Gradičanskim Hrvatima i ostalim Hrvatima u susjednim zemljama Vjekoslav Tičina te tajnica SIZ:a za kulturu općine Velika Gorica Zlata Cundeković.

Kod nas su gostovali naši sunarodnjaci iz Koljnofa (Madarska), te na povratak turneje po Italiji rumunjski zbor "Miorita" iz Rešice. O kulturnoj suradnji s našim sunarodnjacima nepotrebno je detaljnije govoriti, jer je većina članova društva pa i mještana upoznata i uključena u tu suradnju.

Treba međutim, skrenuti pažnju na nesporazume i do kojih dolazi pri primanju gostiju i prilikom gostovanja. Domaćini se često ne pridržavaju pravila koje je donijela Skupština društva. S obzirom na proširenje kulturne suradnje i veći interes naših mještana za prihvatanje gostiju nameće se potreba da se izmijene poneki kriteriji.

Organizacija rada u društvu, odnosno koordinacija rada sekcija i Upravnog odbora nije još uvijek zadovoljavajuća, iako se promjenom delegata ih folklorne sekciye stanje u posljednje vrijeme popravilo. Još uvijek povratne informacije između Upravnog odbora i sekciye nisu redovite ni pravovremene pa su tako često i nekorisne. Upravni odbor tako nije dovoljno informiran o zaključcima sekciye, kao ni sekciya o zaključcima Upravnog odbora koji se odnose na rad sekciye.

Upravni odbor i Izvršni odbor održavali su sjednice prema potrebi. U periodu od 1. 1. do 31. 12. 1984. g. održano je 18 sjedница Upravnog odbora. U radu Upravnog odbora nije bilo većih teškoća osim manje-više uobičajenih, tj. neredovito odazivanje na sastanke. Neki članovi izostaju sa sastanaka tako da je ponekad bilo teško pravovaljano raditi i odlučivati. U toku godine nekoliko sastanaka nije održano zbog nedostatka kvoruma.

Unatoč teškoćama Upravni odbor je s uspjehom izvršio sve povjerene zadatke.

Iz subjektivnih razloga nismo uspjeli aktivirati rad omladine u sekcijama a niti smo dali inicijativu da se oživi rad Aktiva SSO. Nismo uznastojali da članovi Aktiva izaberu sekretara da bismo i na taj način više približili mlade društvenom radu.

Aktiv SK je utjecao na rad Ogranka "Seljačke slove" iako u proteklom periodu nije održan poseban sastanak samog Aktiva SK u OSS. Održali su se samo zajednički sastanci Aktiva MZ i OSS. No, neki su članovi i ovdje zakazali u društvenom radu.

Društvena samozaštita očituje se u čuvanju društvene imovine kao i namjenskom korištenju društvenih sredstava.

Izvršen je popis cijelokupne društvene imovine. Upravni odbor je imenovao inventurnu komisiju koja je popisala inventurne liste i vrijednosnu imovinu i u liste unijela njezinu vrijednost.

Kao korisnici društvenih sredstava uspješno smo se uklopili i u društveno-ekonomske tokove - stabilizaciju. Iako smo smanjili broj nastupa, ipak smo imali više nastupa nego što je planirano. Stručni voditelji su održali više proba besplatno, neke su održane bez stručnih voditelja, članovi su dobrovoljno radili na raznim društvenim poslovima, besplatan prijeroz članova društva i dopremu narodnih nošnji i drugo.

Na kraju možemo konstatirati da je rad društva u navedenom razdoblju bio uspješan unatoč teškoćama na koje smo nailazili u toku rada. Za uspješno izvodjenje programa dobili smo više raznih priznanja.

Suradnja s našim društveno-političkim organizacijama bila je uspješna. Posebno dobru suradnju ostvarili smo s našim članovima i mještanima našeg sela, te ustanovama naše općine, grada Zagreba ostvarili smo da SIZ-om za kulturu općine Velika Gorica i USIZ-om za kulturu grada Zagreba, koji su imali razumijevanja za naše potrebe te tako pridonijeli ostvarenju programa rada društva.

Smatramo da je suradnja bila zadovoljavajuća ali isto tako smatramo da suradnju treba nastaviti i po mogućnosti i proširivati.

T A J N I K :

Lidija Majcenic

JOŠ JEDAN PRIJATELJSKI SUSTRET

(gostovanje sunarodnjaka iz Koljnofa u Buševcu od 17. do 19.08.84)

U sklopu suradnje i održavanja prijateljskih susreta sa sunarodnjacima iz susjednih zemalja prošle godine u kolovozu su nam posjetili naši prijatelji iz Koljnofa. Došli su da se družimo, da nam pokažu svoj novi kulturno-umjetnički program, te da vide kako je kod nas, kako živimo i čime se bavimo.

Gosti su stigli u petak i bili su srdačno dočekani od domaćina - naših mještana i članova društva koji su prošle godine bili njihovi gosti u Koljnofu. Stariji članovi su se nakon smještaja i večere uglavnom odmarali, a mlađi članovi su s našim mlađima upoznavali Buševec noću, družeći se uz glazbu i ples.

U subotu su naši gosti u organizaciji predsjednika općine posjetili muzej Veliku Goricu i radnu organizaciju "Aerodrom" Zagreb - Pleso, upoznavši tako noviju povijest naše općine i jednu radnu organizaciju veoma značajnu za privredu naše općine.

Uveče smo se svi našli u Domu kulture gdje smo proveli jedno zaista lijepo veče, a za to su zaslubni naši dragi gosti koji su prikazali osebujan, nadahnut i dobro uvježban kulturno-umjetnički program na veliko zadovoljetvo buševecana.

Nakon programa priredili smo društveno veče gdje smo zajedno s gostima proveli ugodne trenutke uz glazbu i razgovor i još se više upoznali i zblizili.

U nedjelju je odigrana prijateljska - međunarodna nogometna utakmica bio je to još jedan lijep doživljaj za publiku i igrače jer je rezultat bio u drugom, a drugarstvo u prvom planu.

Poslije podne su gosti morali krenuti, kako bi na vrijeme stigli svojim kućama, te da se malo odmore jer ih je čekao novi radni dan.

Oprostili smo se uz stisak ruke, zagrljav i uz obostranu želju da se što skorije opet vidimo i družimo razmjenjujući kulturno-umjetničke programe i iskustva, te da održavamo i razvijamo prijateljske odnose između naša dva društva.

Mile Tošić

IZVJEŠTAJ S GOSTOVANJA U RUMUNJSKOJ

Folklorna sekcija našeg društva gostovala je od 27. do 30. 07. 1984. u Clucoticu u Rumunjskoj. Na tom gostovanju je bila i delegacija predstavnika našeg društva, te drug Marko Matić, predsjednik SO Velika Gorica, drug Mirko Braim, predsjednik Komiteta za društvenu djelatnost, drugarica Zlata Čundeković, tajnik SIZ-a za kulturu općine Velika Gorica, drug Vjekoslav Tičina, predstavnik društva za suradnju s Gradišćanskim Hrvatima i ostalim hrvatskim manjinama u susjednoj zemlji.

Iako je bilo neprilika već na samom polasku, ipak smo, iako sa zakašnjenjem (oko sat i pol) krenuli dobro raspoloženi. Doduše, u autobusu je bilo više putnika nego sjedećih mjesta pa su neki morali sjediti na ogrankovim stolicama koje smo ugurali u prolaz autobraza. Vodja puta je ostao bez stolice pa je nesmetano mogao cijelim putem promatrati krajolik. Ali svi su se držali dobro, no možda su se ponekad sjetili odgovornih u "Zagorje-transu".

Već na granici nas je pozdravila delegacija naših prijatelja, s cvijećem u rukama i dobrodošlicom na licu i u očima. Do tada dobro raspoloženi Buševčani postali su upravo razdragani. Na ulasku u sam Clocotic su nas dočekali mladići u narodnim nošnjama, galopirajući na konjima ispred autobraza.

Susret domaćina i gostiju bio je dirljiv. Nakon pozdravljanja, uputili smo se svaki svome domaćinu. Čitav boravak protekao je u običajenoj prazničnoj radnoj atmosferi. Kao i ranije domaćini su dali sve od sebe kako bi naš boravak učinili što ljepšim. Na naše nastupe došli su i stanovnici ostalih mjesta, naši sunarodnjaci, a i Rumunji. Takvom suradnjom se zблиžujemo što je i najveća vrijednost ovih susreta. Prema tome ovaj put folklorna sekциja predstavila se kulturno-umjetničkim programom u Clocoticu i u mjestu Goruji. Programu u Clocoticu prisustvovao je i naš generalni konzul u Temišvaru drug Aleksandar Krivokapić koji je bio oduševljen umjećem naših amatera.

U Rešici u Komitetu za kulturu obavljeni su razgovori s predstavnicima domaćina i Komiteta o daljoj suradnji između Buševca i Clocotica.

S domaćom ekipom i ekipom iz Rešice odigrali smo i dvije nogometne utakmice.

Nakon dirljivog oproštaja s domaćinom i željom da se uskoro vidimo u Buševcu, krenuli smo natrag. Povratak je protekao dobro osim što smo u Clocoticu "zaboravili" vodju puta, tako da nas je morao "hvataći" na granici, no na kraju ipak smo svi stigli kući, radosni što smo vidjeli drage prijatelje sa željom da se uskoro ponovo vidimo u Buševcu.

SURADNJA SA SUNARODNJACIMA

Buševčani Klokotiću

ZAGREB - «Seljačka sloga» iz Buševca i ove godine nastavlja svojom vrijednom djelatnošću - kulturnom suradnjom s našim sunarodnjacima u susjednim zemljama. Ove su godine od 27. do 30. srpnja članovi ovog društva putovali u Klokotić, jedno od sedam hrvatskih sela u rumunjskoj županiji Karaš Severin.

Kulturna suradnja - Seljačke slike - s hrvatskom manjinom u susjednim zemljama, započela je još 1967. godine s Gradičanskim Hrvatima u Austriji, dok je s Hrvatima u Madarskoj i Rumunjskoj kontinuirana suradnja počela 1973. godine.

Lidija Majcenić

I ovaj put su u Klokotiću članovi folklorne sekciјe ovog društva u kulturno-umjetničkom programu domaćinima predstavili pjesme i plesove naroda i narodnosti Jugoslavije, dok je proših godina dramska grupa prikazivala i djela naših autora. Program koji pripremaju domaćini sadrži osim kulturno-umjetničkog programa i drugarske i sportske slike, zajedničke izlete, te dogovore o daljoj suradnji. Već od 17. do 19. kolovoza Buševčani će biti domaćini Hrvatskom folklornom društvu iz Koljnjofa u Madarskoj, a kao i obično gosti će biti smješteni po kućama domaćina.

J. L.

IZVJEŠTAJ O RADU DRAMSKE I RECITATORSKE SEKCIJE

U V O D

Uvijek kad sam u proteklom razdoblju podnosio izvještaj o radu sekcijskoj kojima sam ja bio voditelj i redatelj, uvijek sam u uvodu govorio o uspjescima i neuspjesima, o prostornim i drugim problemima i o radostima koje smo svi zajedno doživljavali. Govorio sam o načinu kako smo sve to svladavali da rad bude što bolji, a uspiješnije što veći. Za žaljenja i tugovanja nije bilo mesta jer u protivnom ne bi bilo rada.

Tako će nekako podnijeti i ovaj posljednji svoj izvještaj. Nemam namjeru ni da optužujem ni da hvalim, već samo želju da se svi zajedno podsjetimo na rad u protekloj godini, a nešto malo i na rad prijašnjih godina.

Teško je podnositi posljednji izvještaj, bilo gdje, pa i na ovom mjestu, kad se sjetim da sam u ovom amaterskom radu proveo punih 20 godina. Što sve nisam bio? Bio sam glumac, voditelj, redatelj, a mogu slobodno reći i fizički radnik u društvu. Ovo što sam spomenuo na kraju trebalo je spomenuti na prvom mjestu jer se time počinje, a ne završava. Ja se time ponosim.

Zahvaljujući tako dugom radu imao sam sreću i čast da igran kao glumac u 14 premijernih predstava sa preko 100 nastupa u zemlji i inozemstvu, te 5 puta na festivalu dramskih amatera Hrvatske i jedanput na festivalu dramskih amatera Jugoslavije. O drugim smotrama i susretima da i ne govorim jer bi to zaузelo suviše prostora. U tom razdoblju režirao sam 12 predstava i 10 recitala. Recitale sam većinom i sam sastavljaо, a neke smo od njih izvodili u suradnji i s našom tamburaško-folklornom sekcijom.

Moram ipak na kraju ovog uveda reći što će možda izgledati čudno, ali nije, da zahvaljujući tako dugom radu i uvjetima u kojima se taj rad odvijao, a i drugim okolnostima moralo je neminovno doći i do, da ga tako nazovemo rastanka. No ovdje nije potrebno navoditi sve razloge koji su do toga doveli jer sam ja uvek opširno pisao u izvještajima o svemu, pa se to manje više sve zna.

Bilo kako bilo do ovoga je moralo doći, do smjene uvek mora doći iz bilo kojih razloga, kako bi se jedan način rada zamjenio drugim načinom, što u svakom slučaju donosi osvježenje u radu, po boljšava disciplinu a time i kvalitet rada.

Evidentno je, a to svi i znate, da su se od početka 50-ih godina, što znači 35 godina unatrag (da neidemo dalje) redali glumci, izmjenjivali redatelji a sekcije OSS Buševac su ostajale i djelovale. Tako će biti i dalje, po tome čvrsto organizirana društvena organizacija. Sekcije ostaju da rade sa čovjekom koji zna što hoće, na kraju on je bio i glumac i redatelj a to je garancija. Želim mu sve ono što sam samome sebi želio.

Sada i nešto o radu sekcija o proteklom razdoblju izmedju dviju godišnjih skupština.

DRAMSKA SEKCIJA :

Dramska sekcija uvežbala je u prošloj godini jednu predstavu i to "ovo je zbog onoga - ono zbog ovoga" za koju smo predložak napisali ja i M. Tošić.

Bio sam redatelj koji se isključivo orijentirao u svom radu na tekstove domaćih autora, kako na tekstove iz starije kulturne baštine, tako i na tekstove novijeg doba, ili kako se običava reći na suvremene tekstove. To se odnosi i na dramatizacije. Ovaj puta smo prišli pisanju izvornog teksta, kojim smo imali namjeru da s pozornice progovorimo o problemima s kojima se sukobljavaju dramske amaterske sekcije po raznim smotrama zajedno s nama.

Osim toga u toj predstavi smo htjeli progovoriti s pozornice o problemima s kojima se svakodnevno sukobljavamo, mislim na sve nas u MZ Buševac. Kad kažem da smo prišli pisanju predloška teksta, onda tu takodjer mislim reći da smo tekst pretvorili u predstavu kod samog izvodenja gdje su u dogradnji predstave sudjelovali svi članovi sekcije. Na našu žalost još do sad tu i takvu predstavu nismo izveli u Buševcu. Jednom nije bilo uvjeta za igru zbog radova na Domu kulture, a drugi puta zbog toga što glumci Darko Založnik i Zlatko Zugaj, nisu htjeli nastupiti u Buševcu i tako ostavili svoje drugove i drugarice da tako kažem na cijedilu.

Mi se ipak nadamo da ćemo u narednom razdoblju sa određenim izmjenama izvesti tu (toliko za neke diskutabilnu predstavu) i za naše mještane, jer je ona u prvom redu za njih i radjena.

Bez obzira na to mi smo svoj plan ispunili. Izveli smo do sad 4 predstave, od toga po jednu na smotri dramskih amatera zagrebačke regije i na susretu dramskih amatera u Velikoj Gorici. Time smo ispunili plan u odnosu na SAS za SIZ:om kulture općine Velika Gorica. S nastupom recitatorske sekcijske, koja je izvela dva programa, taj je plan i premašen, ali o tome u izvještaju recitatorske sekcijske. Ponavljam, da smo novo uvježbanu predstavu izveli u Buševcu za naše mještane bili bi u potpunosti zadovoljni. Ovako plan je ispunjen i prebačen ali mi zadovoljni nismo.

Za realizaciju ove predstave utrošene su 53 probe. U ovaj broj proba ide i vrijeme provedeno na prepisivanju teksta kojega je dramska sekcija sama prepisivala bez ikakve naknade. No, međutim u ovaj broj proba nije uračunat broj radnih dana utrošenih na izradi scenografije koju je ova dramska sekcija izradivila sama od zamisli, preko izrade do postave uključujući i prijevoz materijala. To je još jedna kvaliteta našeg rada.

RECITATORSKA SEKCIJA

Kad govorim o recitatorskoj sekciji moram takodjer reći da je ona ispunila svoj plan bez obzira što je došlo do smjene redatelja i u toj sekciji. Mislim na plan koji nas je obavezivao da uvježbamo jedan recital. To smo, kako sam rekao, izvršili. Ima tu, međutim nešto što nismo učinili. Mi naime nismo nastupili na smotri recitala zagrebačke regije i to prvi puta otkad se smotra održava. Razlog je jasan, nije imao tko recital uvježbati za tu priliku. No kao što rekoh recitatorska sekcija je uvježbala novi recital ali upriličen i izvodjen na svečanom programu u čast Dana Republike pod nazivom Muzičko poetski recital "Republički za rodendan". Bio je tu još jedan nastup sa recitalom "Balade Petrice Kerempuha" Miroslava Krleže još u proljeće 1984. u Vojnoj pošti. Računajući na to da sam ja obavjestio Upravni odbor u svibnju mjesecu 1984. da ne mogu izvršavati obaveze kao redatelj ipak smo uspjeli da recitatorska sekcija za Dan Republike stane pred naše gledače, sudionike svečanog programa 29. 11. 1984. g. i time opravda povjerenje koje joj je ukazano, iako se neki drugi nisu tako ponašali u OSS, ni u selu.

Da zaključim, recitatorska sekcija imala je 14 proba za prijepisom tekstova, uključujući u to još 7 proba za obnovljeni program, a ukupno 21 probu.

Programe obje ove sekcije gledalo je oko 900 gledalaca, ni malo ni mnogo, ali ipak dovoljno uzevši u obzir sve što se dogadjalo u prošloj godini. I sada stvarno na kraju ovog izvještaja moram reći, (a to sam i dužan prema svima onima koji su zajedno samnom radići na realizaciji zacrtanih programa, a naročito prema izvodačima programa, koji su skupa samnom pridonijeli da je dramska i recita-

torska sekcija bilježila onakve rezultate kakve je bilježila) svima mnogo, mnogo hvala. Onima koji su iz bilo kojih razloga napuštali sekcijske bilo da su došli u sukob s grupom, samnom ili okolinom opraštam jer je i to ljudski! Zar ne?

V O D I T E L J

Ivan Rožić Pavek

FOLKLORNA SEKCIJA

U toku prošle godine susretali smo se s mnogim problemima, ali unatoč svemu, postigli smo dobre rezultate.

Jedan od problema je i taj što još imamo malo članova, a uz veći broj ljudi mogli bismo ostvariti bolji program i postići bolje rezultate.

Velik je problem i to što mnogi članovi ne pristupaju radu ozbiljno i s voljom iako su se dobrovoljno javili za rad u folklornoj sekcijskoj. Članovi ne dolaze redovito na probe, probe se otkazuju pa tako dolazi do problema. Taj smo problem pokušali riješiti tako da smo pozvali sve članove folklorne sekcijske na sastanak da se izjasne da li će nastaviti rad ili ne. Sastanku su se odazvali oni koji i inače dolaze na probe.

Slijedeći problem su nošnje, osobito njihova doprema i otprema. U posljednje vrijeme, u tom poslu pomaže nam Ivan Robić kojem ovom prilikom zahvaljujemo na suradnji.

Neki članovi društva žele svoje nošnje imati kod kuće da se ne miješaju, dok ostali članovi svoje ostavljaju u ormaru.

Unatoč svim tim problemima koji nas prate, ipak su postignuti veliki uspjesi u našem radu. Jedan od zapaženih nastupa bio je u Zagrebu, u HNK gdje je održana Smotra folklora zagrebačke regije. Nakon toga imali smo jedan značajan nastup u Velikoj Gorici u povodu izložbe male i velike privrede. Zatim smo gostovali u Rumunjskoj kod naših sunarodnjaka koji su nas i ovaj put primili kao drage goste i prijatelje. U Rumunjskoj smo izveli dva cijelovečernja programa koji su bili izvrsno primljeni.

Ovom prilikom zahvaljujemo područnoj školi "Juraj Špančić" u Buševcu jer nam je i ove godine izišla u susret i otvorila svoje prostorije, tako da smo i u hladnim danima mogli održavati probe.

Na kraju možemo zaključiti da je rad u prošloj godini s uspjehom završen. Na Smotri folklora velikogoričkih društava u organizaciji NS "Juraj Kokot" 16. studenog 1984. su izvodjači folklorne sekcijske dobili priznanje i diplomu za rad.

N A S T U P I :

4. 2. 1984.	<i>Snimanje za RTZ</i>
21. 2. 1984.	<i>HNK - Smotra folklora u Zagrebu</i>
1. 5. 1984.	<i>Maksimir</i>
6. 5. 1984.	<i>Kuće - lokalna štafeta</i>
8. 5. 1984.	<i>Velika Gorica</i>
26. 5. 1984.	<i>Bukovje</i>
3. 6. 1984.	<i>Velika Gorica - velika i mala privreda</i>
10. 6. 1984.	<i>Pokupsko</i>
4. 7. 1984.	<i>Buševac</i>
27. 7. 1984.	<i>Rumunjska</i>
30. 7. 1984.	<i>Rumunjska</i>
29.11. 1984.	<i>Buševac</i>
12.12. 1984.	<i>Zagreb - Nastup u Vidri u sklopu Smotre folklora</i>

ZA SEKCIJU

Vesna Detelić

ORKESTAR

U proteklom razdoblju rad tamburaške sekcije sastojao se uglavnom od proširenja i obnavljanja repertoara.

Repertoar je proširen pjesmama i plesovima iz Međimurja: "Diva Marica", "Došel sem ti japa dimu", "Išla žena na gosti", "Nema doma dobševoga Jožeka" "Kuritari" itd.

Solazak na probe je bio kontinuiran. U protekloj godini tamburaška sekcija je održala 87 proba. Jedan dio održan je bez stručnog vodstva. Orkestar u principu prati plesnu sekciju dok posebne programe izvodi samostalno.

Tamburaška sekcija nije doduše, potpuno oštvarila plan iz različitih razloga. U planu je, na primjer, bila nabavka narodnih instrumenata krajem 1983. godine kao što su: tapan, gajde, šargija, samica itd. no za to nije bilo materijalnih mogućnosti. Instrumenti će se morati nabaviti u idućem razdoblju. Uz nabavku narodnih instrumenata za orientalne plesove i pjesme vezivat će se, svakako, i poduka mlađih, što takodjer dosad nismo učinili. Potrebno je takodjer nabaviti novi bas stari je uistinu dotrajao.

Uz rad našeg kulturno-umjetničkog amaterizma vezuju se i naši životni i društveni problemi o obaveze, pa su česte kadrovske promjene, jer ponekad nastanu i ozbiljne praznine. Angažirajući mlade članove, takve praznine popunjavamo. Tako smo radili do sada, a nastojat ćemo i ubuduće održati kontinuitet u radu sekcija.

Unatoč navedenim problemima, tamburaška sekcija je ostvarila dosta lijepo rezultate na smotrama i nastupima, npr. na Općinskoj smotri folklora u Velikoj Gorici osvojila je priznanje za najuspješnije muzičko izvodjenje narodnih plesova iz Medjimurja, te zajedno s plesnom sekcijom priznanje za najbolje izvedene sekcije u realizaciji kulturne suradnje inozemstvom, nastupe u Clocoticu u Rumunjskoj gdje je sekcija imala vrlo kvalitetan nastup.

Za uspješno djelovanje i postignute rezultate, možemo zahvaliti i našem stručnom voditelju Stevi Boricu. Dobrim nastupom na regionalnoj smotri folklora u Zagrebu tamburaška sekcija je završila rad u prošloj godini s nadom da će 1985. godina biti bolja i uspješnija od prethodne.

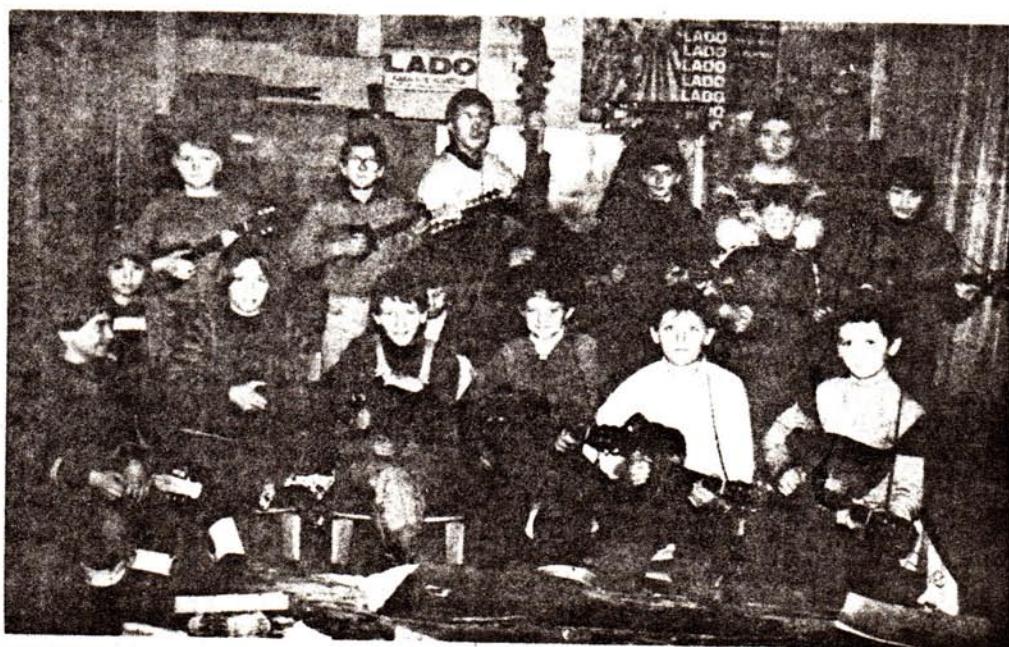
Želimo još napomenuti i hvale vrijednu činjenicu što je počela radom tamburaška škola koja već sad pokazuje lijepo rezultate, ima velik broj polaznika što je garancija uspješnog budućeg rada i naše sekcije.

ZA VODSTVO SEKCIJE :

Nenad Rožić

NAŠI MALI TAMBURAŠI

Da li ste znali da kod nas postoji prava mala tamburaška škola? Dakako, niste. Zato ćemo vas malo podrobnije upoznati s škole, ima dvadesetak članova pretežno iz Euševca, a po jedan počasnik je iz Ogulinca i Barbarića.

Program sviranja na tamburi obuhvaća dva dijela, prvi teorijski dio, u kojem se polaznici upoznaju s osnovama notnog prima - solfeggia i drugi, praktično svladavanje svirke na tamburi. Naravno, svaki početak je težak pa je nekoliko kandidata odustalo na samom početku dok su ostali samo oni najuporniji koji se salazu i marljivo vježbaju.

Probe održavamo dva puta tjedno u našim prostorijama. Zimi sami organiziramo loženje peći po grupama.

Trenutno uvježbavamo trzanja, a usput pripremamo i uvježbavamo tri kola iz naših krajeva kojima ćemo se uskoro predstaviti našim mještanima prigodom održavanja skupštine Ogranksa "Seljačke sloge". Vjerujem da nailazi dostoјna zamjena za one članove tamburovace u sekciji. Dotle ćemo malo pričekati, ali doći će i to.

VODITELJ TAMB. ŠKOLE

Marinko Katulić

IZVJEŠTAJ O RADU FOTO-KINO SEKCIJE

Odlukom Upravnog odbora ponovo je aktiviran rad foto-kino sekcije (FKS) u našem društву. Isti Upravni odbor je prije godinu dana odlučio da FKS privremeno prekine rad s obrazloženjem da ne postoji materijalne i prostorne prepostavke za uspješnu djelatnost.

"Nije nam bila namjera", stoji u obrazloženju Upravnog odbora, "sekciju, kao djelatnost društva ukinuti, već izvršiti temeljite pripreme i imenovati voditelje sekcije koji bi s punom odgovornošću preuzeли povjerene zadatke. Rad u sekciji bi se time konačno stabilizirao i održao kontinuitet u radu. Nužno je i ispunjenje ostalih, tj. materijalnih i prostornih uvjeta".

SIZ-a za tehničku kulturu općine Velika Gorica dodijelila nam je 150.000 dinara kao inicijalna sredstva za normalan rad FKS.

Dobivenim sredstvima nabavili smo najnužniju opremu za normalan i kontinuiran rad sekcije. Na prijedlog komisije FKS Upravni odbor je odobrio nabavu kvalitetnog foto-aparata s odgovarajućim objektivima (normalnim, širokokutnim i tele objektivom) i flešom za snimanje značajnih dogadjaja u radu sekcija, društva i mjesta za potrebe "GODIŠNJAČA" i Arhiva. Dalje, odlučeno je da se u sklopu sekcije osposobi foto-laboratorij, gdje bi foto-amateri uz stručnu pomoć mogli samostalno izradjivati fotografije.

Prostoriju za foto-laboratorij veličine 3 x 1 m dobili smo u Domu kulture no još se uvijek njome ne možemo koristiti jer nemamo priključak na struju, a manjka nam i dio nužne opreme koja za sad nema na tržištu. Za potrebe foto-laboratorija kupili smo aparat za povećavanje, lampu za tamnu komoru, sat za eksponiranje, masku za foto-papir i ostali pribor i potrošni materijal za obradu filma i fotografije.

Sada predstoji uređenje prostorije i nabave još preostale opreme za foto-laboratorij.

Zbog navedenih poteškoća FKS zasad vrši svoju funkciju, doduše pod povoljnijim tehničkim uvjetima, ali na dosadašnjem principu.

Uvjereni smo da ćemo u 1985. godini kompletirati našu opremu te realizirati predloženi program rada:

1. Kompletiranje opreme i uređenje foto-laboratorija.
2. Prikupljanje materijala za povijesni arhiv društva.
3. Bilježenje nastupa naših sekcija i snimanje filma o cijelokupnom radu u društvu i o životu i radu u našem mjestu prema detaljno uredjenom scenariju.
4. Prikupljanje arhivskog materijala o radu društva u proteklih 65 godina i eventualno organiziranje izložbe.
5. Osposobljavanje većeg broja članova za rad u foto - kino tehnicici.

Ivan Robić

IZVJEŠTAJ O BLAGAJNIČKOM POSLOVANJU OD 1.1. DO 31.12.1984.

I P R I H O D I

1. Saldo iz 1983.	70.029,50 din.
2. USIZ grada Zagreba za suradnju sa Rumunjima i Madarima	195.000,00 din.
3. SIZ Velika Gorica za redovnu djelatnost	298.000,00 din.
4. Republička komisija za PKFTK za suradnju sa Rumunjima	100.000,00 din.
5. USIZ za tehničku kulturu za rad foto-kino sekcijs	150.000,00 din.
6. Članarina za 1984.	37.980,00 din.
7. Prodane knjige "Tragom vezirskog tuga"	8.168,00 din.
8. MZ Buševac, posudba za redovnu djelatnost	40.000,00 din.
9. Prodaje "Godišnjaka"	12.800,00 din.
10. Prodano piće u vrijeme gostovanja Madara	12.000,00 din.
11. RTV Zagreb, naknada za snimanje	5.000,00 din.
12. KUD "Ivan Mladen", naknada za autobus	4.000,00 din.
13. Prilog folklorne sekcijs za vijenac	2.500,00 din.

UKUPNI PRIHODI: 935.477,50 din.

II R A S H O D I

1. Prijevoz na nastupe i prijevoz nošnji	46.395,00 din.
2. Stručni voditelji	162.250,00 din.
3. Gostovanje sunarodnjaka iz Koljnofa (Madarska)	18.359,00 din.
4. Odlazak u Clocotic (Rumunjska)	25.905,00 din.
5. Gostovanje grupe iz Rešice	43.093,00 din.
6. Oprema za foto-kino sekcijs i izrada fotografija.	123.386,00 din.
7. Kupljena narodna nošnja	45.000,00 din.
8. Proslava društvenih jubileja	50.202,00 din.
9. MZ Buševac, vraćena posudba	40.000,00 din.
10. PTT troškovi i kancelarijski materijal	15.498,00 din.
11. SDK tarifa i preplate	4.234,00 din.
12. Popravak instrumenata	10.500,00 din.
13. Za izgubljene dijelove nošnje	13.290,00 din.
14. Izrada "Godišnjaka"	42.067,00 din.

15.	Održavanje skupštine	14.744,00 din.
16.	Izrada plaketa godišnjih nagrada	7.000,00 din.
17.	Izrada priznanja i čestitki	11.750,00 din.
18.	Ostali troškovi (izrada ključeva, kulisa, vijenci, kajdanke)	21.455,50 din.

UKUPNI RASHODI: 695.128,50 din.

III REKAPITULACIJA

UKUPNI PRIHODI	935.477,50 din.
UKUPNI RASHODI	695.128,50 din.
SALDO 31.12.1984.	240.349,00 din.
- od toga na širo-račun	226.764,80 din.
- gotovine	13.585,20 din.

Milenko Tošić

ROMES
Čovjek na svakom mjestu i u
svako vrijeme.

I Z V J E Š T A J

Odbora samoupravne kontrole Ogranka "Seljačke sloge" Buševac za 1984. godinu.

U skladu s odredbama Statuta društva, Odbor samoupravne kontrole je u toku 1984. godine vršio samoupravnu kontrolu nad radom društva. Odbor samoupravne kontrole je razmatrao i kontrolirao, da li Upravni odbor društva i ostali članovi društva u svojem radu;

- primjenjuju odredbe Statuta i drugih akata društva,
- izvršavaju Odluke Skupštine društva,
- izvršavaju obaveze koje su prihvete na samoupravnim osnovama,
- namjenski i ispravno koriste finansijska sredstva,
- da li se ispravno koristi i šuva imovina društva.

Članovi Odbora su prisutni u radu društva, pripustvovali su sjednicama Upravnog odbora na koje su bili pozivani, imali su uvid u dokumentaciju društva.

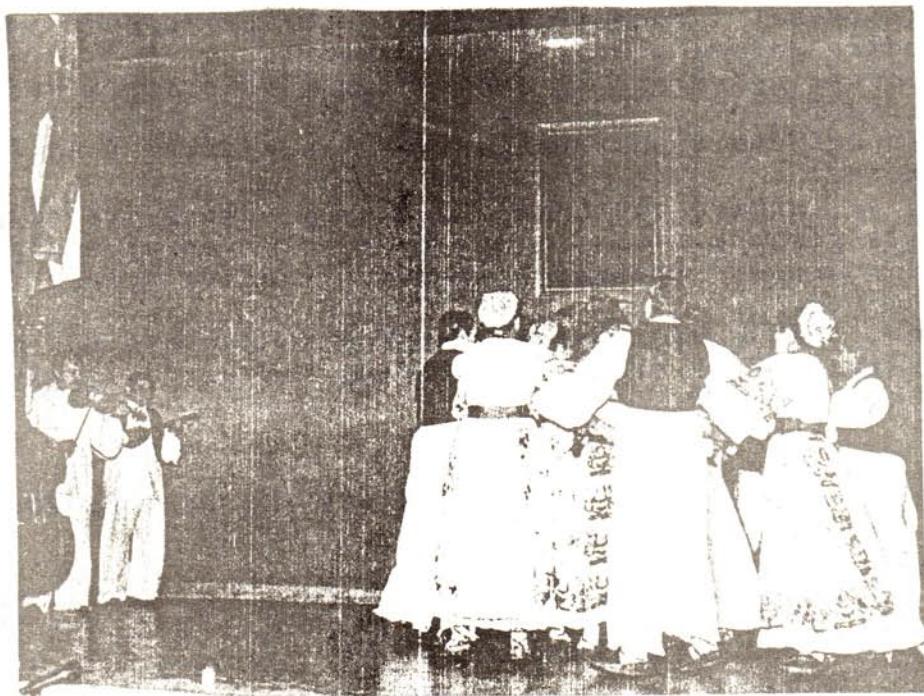
U svojim zapožanjima članovi Odbora upoznavali su Upravni odbor ili odgovorne osobe u društvu.

Na osnovi zapožanja i utvrdjenog činjeničnog stanja može se zaključiti da su se:

- aktivnosti društva uglavnom odvijale u skladu s odredbama utvrdjenim Statutom i drugim općim aktima društva,
- aktivnosti i zadaci utvrdjeni u Programu rada za 1984. godinu gotovo u cijelosti izvršili,
- obaveze ugovorene na samoupravnim osnovama u cijelosti izvršile,
- finansijska sredstava koristila namjenski i na ispravan način,
- da se, unatoč nastojanja Upravnog odbora još nije riješilo pitanje u vezi s čuvanjem i korištenjem dijela imovine društva (glumački kostimi, narodne nošnje i dr.).

Naime, još je dio imovine društva na čuvanju kod pojedinih članova društva o čemu se u ovim slučajevima vodi potrebna evidencija.

ODBOR SAMOUPRAVNE KONTROLE

PRIJEDLOG PLANA RADA ZA 1985. GODINU

Budući da je cilj društva, stalno podizanje kvalitete rada, pri predlaganju plana rada uzeli smo u obzir kontinuitet u radu, opseg i kvalitetu kao i interes i potrebu za ovakvim radom među našim članovima, a napose omladinom i učenikima osnovne škole. U tom kontekstu imali smo u vidu zadovoljavanje svih kulturnih potreba članova društva i ostalih mještana, te je i u tom smislu potrebno rad društva obogatiti novim sadržajima.

Novčana sredstva za ponudjeni program zatražili smo od SIZ-a za kulturu Općine Velika Gorica, kao i od zainteresiranih gradskih i republičkih ustanova za financiranje sljedećih sekcija i aktivnosti:

1. dramske sekcije,
2. recitatorske sekcije,
3. plesne sekcije,
4. vokalne sekcije,
5. tamburaške sekcije i narodnog orkestra i podmlatka,
6. foto-kino sekcije,
7. izdavačke djelatnosti,
8. knjižnice,
9. povijesnog arhiva,
10. organizacija proslava značajnih datumova naše novije povijesti
11. kulturne suradnje s inozemstvom,
12. premijernog izvodjenja "Legende o Robu" po knjizi "Tragom vezirskog tuga" Josipa Kovačevića
13. i za ostale potrebe navedene u prijedlogu Plana (ogrijev, kancelarijski materijal, FIT troškovi, sanduci za prijenos narodni nošnji i njihov smještaj).

Realizacija Plana rada za 1985. godinu ovisi o odobrenim novčanim sredstvima i udjelu članova društva i naših mještana. Ostali su uvjeti ispunjeni ili organizacione ili akcione pripunjeni.

Smatramo da nije potrebno detaljno analizirati predloženi plan rada, već samo želimo istaknuti potrebu formiranja podmlatka plesne i vokalne sekcije. Potrebno je uključiti više mladih u rad postojećih sekcija.

Predlažemo Skupštini da usvoji sljedeći Plan rada za 1985. godinu:

1. Treba održati kontinuitet rada i postignutu kvalitetu u svim sekcijama i ostalim djelatnostima,
2. Djelatnost društva valja obogatiti novim djelatnostima te u njih uključiti sve aktivne članove društva u svrhu osobnog zadovoljavanja kulturnih i društvenih potreba a u skladu s Pravilnikom o članstvu.
3. Treba održati premijeru komedije "Matijaš Grabancijaš Dijak" Tituša Brezovačkog.

4. Recitatorska i folklorna sekcija treba da pripreme program za obilježavanje značajnih datuma.
5. FKS prema mogućnostima odnosno prema dobivenim sredstvima treba kompletirati opremu i urediti radni prostor te i dalje prikupljati materijale za arhiv, bilježiti nastupe naših sekcija i snimiti kraći film o cjelokupnom radu društva i osobitostima našeg sela prema detaljno utvrđenom scenariju.
6. S obzirom da nisu ispunjeni uvjeti za održavanje "Turopoljske svadbe", predlažemo da se ove godine izvede premijera "Legende o Robu" za vrijeme provale Turaka po knjizi "Tragom vezirskog tuga" Josipa Kovačevića.
U organizaciju izvodjena potrebno je uključiti sve članove društva. Očekivani prihod bio bi namjenjen tiskanju knjige o našem društvu te izradi plaketa koje se dodjeljuju zaslužnim članovima u skladu s Pravilnikom o nagradjivanju.
7. S obzirom na dugogodišnje korištenje naših turopoljskih narodnih nošnji već sada se nameće potreba za njihovim obnavljanjem. Takodjer je potrebno izradi universalne narodne nošnje za tamburaški orkestar, kako ne bi u cijelovečernjem programu imali, iako lijepe i uredne, jednolične turopoljske odore. I tu svrhu treba zatražiti sredstva od SIZ-a za kulturu za 1986.
8. I dalje valja održavati kulturnu suradnju sa sunarodnjacima u susjednim zemljama i našim radnicima privremeno zaposlenim u inozemstvu.
9. Valja se uključiti u obilježavanje značajnih datuma iz naše novije povijesti. S posebnim osvrtom na obilježavanje 40-te obljetnice oslobođenja.
10. I dalje treba održavati kulturnu suradnju s drugim KUD-ovima i radnim organizacijama. Treba organizirati svih naših sekcija, te sudjelovati na raznim festivalima i smotrama.
11. Treba nastaviti kontinuitet u informiranju članova o radu društva redovnim tiskanjem informativnog biltena "Godišnjak" (br. 19).
12. Treba nastaviti rad na otvaranju knjižne stanice u Buševcu koji smo započeli zajedno s NS "Juraj Kokot". Knjižnica bi radila 2-3 puta tjedno pod stručnim vodstvom i nadzorom NS "Juraj Kokot". Inala bi dječju igraonicu. U njoj bi se prikazivali dječiji filmovi.
13. I dalje treba čuvati društvenu imovinu i voditi brigu o njoj.
14. Za sljedeću Skupštinu valja pripremiti Pravilnik o kulturnoj suradnji.

ZA UPRAVNI ODBOR

T A J N I K :

Lidija Majcenic

Krajem prosinca 1984. dramska je sekcija Ogranka "Seljačke sloge" počela uvježbavati komediju Tituša Brezovačkoga "Matijaš grabancijaš dijak", vrhunsko djelo kajkavске dramske literature nastalo na početku 19. stoljeća. Autor je doveo na scenu niz tipičnih ondašnjih likova i stavio ih u razne komične situacije, ismijavajući njihovu glupost, lakovjernost i gramazljivost. Danas velik dio ondašnjih problema nije više aktualna, a neki bi od njih gledaocima bili čak i strani. Zbog toga se djelo rijedje izvodi u svom originalnom obliku. Mi smo ga tako adaptirali da je ostao sačuvan njegov izvorni humor, ostavili smo one probleme koji su i u današnje vrijeme aktualni.

U naslovnoj ulozi nastupa Nenad Katulić, a nosioci drugih dviju glavnih uloga su Stjepan Rožić - Petra i Darko Založnik. U izvedbi sudjeluju Siniša Katulić, Nenad Rožić, Zlatko Bobesic i Stjepan Lendarić. Inspicijent je Branka Rožić, kostimograf i scenograf Mirjana Katulić a tehničko vodstvo preuzeeli su Zlatko Vinter i Željko Kovačević.

Ivan Rožić - Nikole

VEČERI POEZIJE

Na sastanku 17. veljače 1985. članovi recitatorske sekcije razmatrali su svoj dosadašnji rad i dali više zanimljivih prijedloga za buduću aktivnost.

Osim uvježbavanja recitala u povodu 40-obljetnice oslobodjenja naše zemlje i pobjede nad fašizmom, koji recitatorska sekcija predviđa u sklopu svoje redovne djelatnosti, prihvaćeni su i drugi prijedlozi. Među ostalim pripremat će se redovite večeri poezije. Na te večeri pozvat će se i pojedini profesionalni glumci i pjesnici.

Na sastanku je u vodstvo recitatorske sekcije izabran Željko Kovačević kao organizacijski, a Jasna Kirin kao umjetnički voditelj.

Ivan Rožić - Nikole

I TO SE DOGADJA IZ RADA DRAMSKE I RECITATORSKE SEKCIJE

1964. godine - NOGOMET

Te godine ljeti izvodili smo predstavu "Glorija" Ranka Marinkovića. Bilo je lijepo vrijeme i igrao se turnir u Rakitovcu. Meni je kao glumcu u predstavi bilo zabranjeno igranje na turniru, jer je navečer bila predstava. Ja sam ipak otišao na turnir s namjerom da ne igram. No budući da je naš tim došpio do finalne utakmice, tadašnji trener momčadi Robić Stjepan (Romeš) dozvolio je da zaigram u toj zadnjoj utakmici. Poslije utakmice biciklom sam žurio na predstavu. Čim sam se pojavio u garderoobi, redatelj Rožić Josip (Gelnarov) me dočekao: "Ti si igrao nogomet". "Nisam", rekao sam. Stari lisac je znao da nisam znojan bez razloga. Zbog toga smo Romeš i ja bili ukorenji.

1967. godine - KAD NEMA VIŠE

Radili smo predstavu "Turopoljski top" Augusta Šenoe u režiji Ivana Rožića (N). Medju ostalim bili smo i majstori za kulise. Kod sklapanja kulisa na jednoj strani radili su Stjepan Rožić (Petric) i Durđica Kovačević (u Kanadi). Trebalo je spojiti dva nosača čavlima. Štef je zabijao s jedne strane, a Duka držala s druge. Pri tom je Štef stalno pitao Duku jeli ušao, a ona ponavljalala da nije. Nakon nekog vremena Štef se prodere: "Ako nije ušao, što ti ja mogu, ja sam zabio sve što sam imao". Na pozornici nastade urnebesan smjeh.

1967. godine - "KAŽI RUKA"

Izvodili smo predstavu "Turapoljski top" Augusta Šenoe u Kučama a večeru smo poslije predstave imati kod novog ugostitelja Hlopeca iz Vukovine. Poslije večere nagovorili smo Hlopeca da nas svojim kombijem odveze u Ogulinec na zabavu. Prietao je i mi smo krenuli. Odmah se ispostavilo da kombi nema svjetla ni žmigavca, ali bilo je kasno za odustajanje. Fri skretanju šofer bi rukom kroz prozor pokazivao smjer skretanja. Možete zamisliti kako je to bila ugodna vožnja. Ipak bilo je od nje i neke koristi. Nas nekoliko je našlo razlog da se posveti vinu jer strah je strah, a treba ga se riješiti - zar ne?

1968. godine - PAZITE POLIJEĆEM

Igrali smo prvi puta predstavu na FDAH-u u Drnišu i to "Diogeneš" Tituša Brezovačkog. Bili smo velo ponosni i radosni. Željeli smo učiniti sve kako bismo opravdali povjerenje. I kako to obično biva kad se nečto žarko želi, ni ovaj put nije prošlo bez komplikacija. Sve smo sredili, stozili smo kulise, smjestili stvari u garderobu i sve bi bilo u redu da nisme imali još dosta vremena probati njihovo ugostiteljsko gostoprимstvo. Po dogovoru trebali smo zakasnit će malo, ali stići će na vrijeme. No predstava već treba početi, a nema još Stjepana Katulića (Pepe), Ivica Robić (Susetkina), Dragutina Rožića i Stjepana Rožića (Petrica). Nema drugog te pa što bude". Mi počeli. Igramo predstavu do onog dijela kad Dovršili smo tekst, pogledamo se, u neprilici. U tom trenutku uleti kelner još navlačedi kostim na sebe, i zamislite, izazvao je takav smjeh u gledalištu kakav sigurno ne bi da je sto puta tò uvježbavao. Predstava je uspjela iznad očekivanja, a on je čak bio i pohvaljen. Nisu ljudi znali što ga je tako motiviralo.

1969. godine - IZVAN TEKSTA

Odmah poslije izvodjenja predstave "Svoga tela gospodar" Slavka Kolaru na FDAH-u u Korčuli, igrali smo tu istu predstavu na poziv amaterskog kazališta u Kutini. Teče završni dijalog. Ja igrat ulogu Jakoba, a Nikola Peternac ulogu poštara. Igramo smirenno sve je u najboljem redu. No na moje riječi: "Vidiš kak žensko srce more biti bedasto", on odgovara: "Jebi ga, na svetu se segdar sešta dogadja". Publika se počela smijati, a ni ja ni on nismo shvatili probama iz šale ubacivao psovku u tu rečenicu. I jednom se moralo omaknuti.

1969. godine - "VIDOVITOST"

Pripremali smo scenografiju za predstavu "Svoga tela gospodar" Slavka Kolaru. Kod Ivana Horvačića (Čiča) radili smo elemente za scenografiju (plot). Bili smo malo u dilemi kako da obradimo daske. Bač u tom času naidje redatelj predstave Branko Detelić. Čiča mu vikne neka dodje da vidi što radimo, a on odgovori: "Dečki, imam ja u vas povjerenja". Mi smo to povjerenje opravdali jer smo tom predstavom osvojili 1. mjesto na FDAH-u u Korčuli.

1969. godine - PLIVAJUĆE PETOHILJADARKE

Putujući na Savezni festival dramskih amatera Jugoslavije na Hvar, dogodilo nam se da su kulise zaostale negdje na putu. I ja sam morao ostati u Splitu da dođekam kulise i utovarim ih na brod za Hvar. Sve je to prošlo u redu. Voćao sam u hotel da obavijestim predsjednika Stjepana Robića što sam uradio. Uđem u sobu i imam što vidjeti - pun prozor ondašnjih petohiljadarki suši se kao rublje. Bio je to smiješan i interesantan prizor. Nisam odmah shvatio što je razlog tome provjetravanju novčanica, ali nije dugo trebalo da se sve objasni. Naš blagajnik Ivan Kos (Ivić) okupao je novčanice u "friškom" prošeku razmišljajući valjda kako bi ih razmnožio. Nažalost samo ih je "ofarbao".

1969. godine - "BOLESNO KOLJENO"

Nas nekoliko članova sekcijske: Branko Detelić, Ivan Horvačić, Stjepan Rožić (Juraja) i ja. Vraćalo se s probe prije predstave na Korčuli. Bilo je dosta hoda do hotela, a mi ožednjeli. Kako da skrenemo u restoran, a da nas Ivo Mikulić ne vidi? Ja sam prije nekog vremena operirao koljeno. Jauknut ću i simulirati bol. I zaista, ne upućeni su to shvatili ozbiljno i pomogli mi da uđem u restoran. Svi se okrijepisemo. Ali prije predstave Ivo Mikulić nas je pojedinačno zvao da puhnemo njemu u nos. Činilo se da ništa nije osjetio. Poslije predstave dočekalo nas je vino na stolu. Ivo je objasnio: "Bolje da vam sada ja dam, nego da Paveka zaboli koljeno". Nismo ga ipak prevarili.

1973. godine - TREMA

Te godine je prvi puta naša dramska sekcija gostovala u Madarskoj s predstavom "Matija Gubec" M. Begovića a na poziv DSJS u Madjarskoj. Svi smo imali tremu, imao sam je i ja. Kako da se riješim treme? Sjetim se da Stjepan Rožić zvani Škanjec obično ima još veću tremu od mene i da uvijek nosi sa sobom više vrsta tableteta. Zatražim od njega neku tabletetu da rastjeram tremu. On bez razmišljanja izvadi iz džepa više vrstq tableteta i da mi jednu malu: "To ti je ta". Na brzinu popijem tabletetu jer se već bližio početak predstave. Ali upravo prije predstave moram na WC. Pa opet. Pa u pauzi. Ništa mi nije preostalo nego izdržati kako tako do kraja. Nakon predstave upitam "Škanjca" kakvu mi je ono tabletetu dao. Fogleda me, udari se po čelu i veli "Valjda sam se za.....!", ali ti je pomoglo, trema je otišla kao da bi je rukom odnio. "Jasno da je otišla", velim mu ja "kad sam morao na drugo misliti". "Onda sam ti pomogao da se riješiš treme i još se buniš". Zašutio sam, što mi je preostalo, ali nisam zaboravio, kako vidite.

1974. godine - LIJEPA VREMENA

Režirao sam predstavu "Politička večera" Slavka Kolaru s kojom smo imali namjeru nastupiti u Rumunjskoj. To je bila moja prva samostalna režija i scenografija. Predstavu smo napravili na vrijeđavatelju. Približavao se trenutak odlaska, a scena još nije gotova. Što drugo nego da se nekome obratimo za pomoć. Željko Kovačević (Čarli) i ja odemo Ivici Antoliću u HNK:a, i on nam dade savjet. I mi prionuli na posao. Zadnja je večer pred odlazak, a scenografija nije gotova. Stigli su u pomoć Mladen Rožić (Tomekov) i Milenko Tošić i dali oběćanje da će do jutra sve biti gotovo i spremno za put. I zaista, ujutro kad su došli autobusi scenografija je bila gotova i utovarena. U toku noći za vrijeme rada imali su posjet nesvjetli i čuje u Domu kulture, a kad tamo radilo se udarnički. Bila su to lijepa stara vremena.

1976. godine - CIPELE

U predstavi "Prst pred nosom" J. Horvat sudjelovalo je i nekoliko članova folklorne sekcije, medju njima i Milenko Tošić. Probe su prolazile normalno, Tošić je pokazivao i određeni talent za glumu, ali u svemu ostalom bio je nemaran. Tako se prije premijudjem u garderobu i vidim ga u kostimu, ali u tenesicama. "Dobro, vori: "Nisam ih našao". Pa ne možeš takav na scenu". On ravnodušno odgovod znaš. Našao se, zamjenjivao se za obuću s glumcima koji nisu bili na sceni. Pri svakom ulasku na scenu imao je nove cipele. Takav opće zadovoljstvo, svoje, pa i naše.

1976. godine - NEOBIČAN PLES

Te godine bili smo ponovo gosti DSJS u Mađarskoj, s komedijom "PRST PRED NOSOM" J. Horvata. Zadnju predstavu na toj turneji igrali smo u malom gradiću Mohaču. Nije se dogadjalo ništa neobično, nije bilo nekog posebnog usbjudjenja pred nastup.

Sve se odvijalo uobičajenim redom, svaki glumac se spremao za sebe. Najedanput se začuje vika iz prostorije gdje se nalazio naš stručnjak za "masku" F. Cecić i neki članovi sekcije. Osjetio se i dim, što je upućivalo da se tamo stvarno nešto ozbiljno dogadja. Kad Rožić Juraja plešu na vatri i ispuštaju neartikulirane glasove kao da vatre i buke i ratničkog plesa. Naime F. Cecić je oblikujući brkove previše zagrijao metalnu šipku materijal se zapalio i izazvao uzbunu.

Koga nema, bez njega se mora

Na istom nastupu u Mohaču, dogodila se još jedna neobična zgoda. Na kraju trećeg čina trebala je ući na scenu "sluškinja" koju je igrala Dragica Vinter. Nosila je neku poruku za mene. Predstava ide i ide, a poruke nema, nema ni Dragice. Nije mi preostalo drugo nego da na brzinu improvizirat tekst kako bi predstava mogla teći i dalje. Sam sam pozvao goste koje je ona trebala najaviti i predstavu smo izveli bez zastoja. Poslije predstave, bio sam malo ljut. Dragicu mi nije ni blizu prilazila. Tek mnogo kasnije priznala mi je da je zaboravila.

1977. godine - STRASTVENI PUŠAČ

U okviru FDAH-a u Murteru nastupali smo s predstavom AG Matoša "Malo pa ništa". U toj predstavi nisam igrao, nego sam režirao i imao sam mogućnosti da bolje pratim razvoj dogadjaja na sceni. Negdje sredinom predstave učinilo mi se da pada tempo u igri glumaca. Otišao sam u dvoranu da kao gledalac s distance točno utvrdim u čemu je problem. U dvoranu se ulazilo kroz dvorište. Primjećujući i iz dvorane da pada tempo u predstavi, odmah sam požurio natrag na pozornicu da o tome obavijestim glumce. Opet sam morao proći kroz dvorište. Nastojao sam na svaki način utjecati na tempo igre, ali bez naročitog uspjeha.

Poslije predstave bio sam neraspoložen jer sam znao da su glumci trebali igrati angažiranije, pa sam se povukao u stranu da se malo smirim. Tada mi pridje R. Milanov i kaže: "Što se nerviraš? Ako je dečko prošao kroz scenu, nije zato svijet propao". Začudim se jer nisam znao o čemu govorи. "Kakvu scenu? Što govorиш, Radovane?" "Pa, onaj tvoj za rasvjetu je prošao kroz scenu za vrijeme predstave pa sam ja mislio da se nešto dogodilo".

Raspitao sam se u svlačionici. Rekli su mi da je naš stručnjak za rasvjetu išao iz dvorane paliti cigaretu kroz scenu i tim putem se vratio natrag. To se dogodilo dok sam ja prelazio dvorištem u dvoranu. A on skratio put. Što ćemo, strastven pušač.

DA SU OBUKLI GACE

ste godine na FDAH-u u Murteru prije izvodjenja predstave zabranio sam svim glumcima kupanje u moru. Bilo je rano proljeće i lako se moglo dogoditi da se netko od glumaca prehladi. Svi su obecali da će poštivati zabranu. Neposredno prije predstave primjetim da su neki glumci promukli. Pozovem Željka Lučića Sajca i Mladena Rožića da ih pitam što se dogadjalo u toku dana. Nisu ništa priznali. Kad je predstava završila, priznali su da su se kupali goli, a da su obukli gače vjerojatno se ne bi prehladili. Trebalo je na to misliti i obući gače.

1977 godine - KAD IMAŠ FORINTE, PLATI

Vraćali smo se s nastupa iz mjestu Lovro u Mađarskoj gdje smo izveli predstavu "Malo pa ništa" AG Matoša. Domaćini su nam kao i nici DSJS organizirali večeru u jednom otmjenom lokalnu blizu Budimpešte. Večera je bila obilna i izvanredna, i tu bi bio kraj da u tom lokalnu nije bila i izvrsna muzika. Omladina je odmah poslije večere nestala u donjim prostorijama gdje je bio ples. Mi smo gore čuli viku, pjesmu, smijeh. Naša omladina pleše u polumraku s njihovim tresak čaše. Bio sam uvjeren da to razbija netko od njih, pa odmah dozovem konobara da naplati. Opet tresak, opet ja forinte konobaru. Trajalo to neko vrijeme, navadio se konobar, pa malo malo meni po forinte. Pozovem Marijana Tomašića i pitam tko to razbija čaše. "Naši ne", veli on, "a za druge ne znam". "Kako ne znaš, a ja plaćam stalno". "Pa plaćaj kad imaš forinte", podrugnu se Marijan.

1974. godine - SKRATI, NIJE VAŽNO

Prvi put smo gostovali u malom mjestu Clocoticu u Rumunjskoj s predstavom "Politička večera" S. Kolara. Nismo poznavali tamošnju publiku. Čuli smo da nije navikla na kazališne predstave pa smo razmišljali na koji način prići publici. Postavili smo scenu kao i obično, ali nismo mogli uključiti rasvjetu, jer nitko nije znao gdje je izvor struje. Konačno pojavio se izvjesni Nikola Vatav koji nam je u tome trebao pomoći. Kad sam ga zamolio za pomoć, on reče: "Mani ga, samo ti počni da prije završi". Na moje uporno navaljivanje, uspostavimo rasvjetu kad je već predstava bila u punom toku.

Čini se da je u gledalištu bilo manje onih koji su gledali predstavu, a više onih koje je zanimalo ono u čašama. Opet se pojavi Nikola: "Skrati", veli on. "Što da skratim?" pitam ga. "To što tvoji izvode". "Nikola, ne može to samo tako, to je predstava, ona ima svoj početak i kraj i ja se toga moram pridržavati".

Ali Nikola je uporan "skrati pa skrati". Predstavu smo odigrali bez skraćivanja kako je i planirano. Nikoli se za to vrijeme posve osušilo grlo, a i mnogim drugima.

1979. godine - TKO NE ZNA PITI, ZNA NOSITI

Bila je to godina posebnog uspjeha recitatorske sekcije jer je po prvi puta od svog osnutka pozvana da nastupi na FDAH-u i to na otvaranju samog festivala. Izvodili smo na otvaranju recital radjen po "Baladama Petrice Kerempuha" M. Kreleže, pod nazivom "Nigdar".

Izveli smo taj recital na veliko zadovoljstvo gledališta koje nam je priredilo bučan aplauz. Bili smo vrlo zadovoljni uspjehom. Poslije završetka programa smo se našli na terasi ispred Doma kulture. Ne znam kako ni otkuda najedanput se tu stvorila litera žestokog pića, pa još jedna. Stvorio se krug i za tren je pića ne-stalo. Posljedice su se osjetile već na putu do hotela. Trebalo je nositi stvari, ali nitko za to nije mario. Toga se posla prihvatio jedini trezvenjak medju nama - Mladen Rožić Tomekov. Zašto samo ti, Mladene nosiš? Ima i drugih primjetim. A on na to mirno: "Tko ne može, piti može nositi stvari".

1979. godine - ANIMATOR KULTURE

Članovi recitatorske sekcije za vrijeme boravka na "Smotri mladih stvaralaca Hrvatske" u Grubišnom Polju bili su smješteni u hotel u Virevitici. Poslije nastupa na smotri i zajedničkog ručka u ZRC:u u Velikim Zdencima, kreuli smo u hotel na odmor.

Bio sam jako umoran i prvi se povukao u svoju sobu. Upravo sam legao kad zazvoni telefon. S druge strane javi se glas: "Oprostite što smetam, ja sam animator kulture iz radne organizacije "Zdenka" i slobodna sam da vas zamolim da sutra nastupite u našem kolektivu ukoliko možete". Nisam odmah znao što će odgovoriti osim da će razmisliti i dogovoriti sve sa članovima grupe. Ali poslije razgovora nikako se nisam mogao oteti dojmu da tu nešto nije u redu. Ako je netko želio naš program, taj bi to tražio još na večeri u ZRC-u a ne u hotelu. To mora biti netko od članova grupe, ali tko. Nekako sam stalno imao taj glas u ušima i podsjećao me na nešto i nekog.

Da bih bio siguran pozovem telefonom u sobu u kojoj su bile M. Gregorec, L. Majcenić, Nada Tošić i još neke i tražim da mi se javi Nada. Dobijem odgovor da je u kupaonci. Pozovem nakon nekog vremena opet i dobijem isti odgovor. Shvatio sam da je to njezina podvala. Kasnije se ona ipak javila opravдавajući se da joj nije dobro pa se zato nije javila. Više nije bilo sumnje da je ona tražila program u "Zdenki". "Pa kad ste htjeli program, imat ćete ga". Pozovem redom sve članove u moju sobu radi održavanja probe za nastup. Neki su već tvrdo spavalici kao Darko Založnik, ali nisu imali kamo probu treba obaviti. Kada su se svi sakupili, objasnim da je zvala drugarica iz "Zdenke" i što je tražila i što mi moramo uraditi. Proba traje, svi šute, i oni koji znaju, i oni koji ne znaju što se dogadja. A onda se počelo šuškati, pa glasno komentirati, pa uzrujavati tko se to poigrava s nama. Proba je završena, članovi se razišli po sobama, a da se krivac nije javio.

1981. DVA MLADA GOSPODINA U 19-OM GODIŠNJAKU

Ivan Rožić - Pavek

U S P O M E N

MIJO ROBIC - (1937-1984)

Mijo Robić, prof. rodjen je u Buševcu 26. veljače 1937. a umro u Zagrebu 7. studenog 1984. godine. Osnovnu školu završio je u rodnom selu, a gimnaziju i Filozofski fakultet u Zagrebu.

Zarana postaje član Ogranka "Seljačke slove" - Buševac. Više godina je bio blagajnik društva. Glumi u nekoliko kraćih igračaka i aktivan je u svim tadašnjim akcijama "Slove".

Godine 1964. ulazi u uredništvo novopokrenutog GODIŠNJAKA OSS-e i GLASA BUŠEVCA, te tako postaje jedan od osnivača i pokretača ovih naših prvih glasila. Na ovoj dužnosti ostaje sve do preseljenja u Zagreb, gdje je bio zaposlen.

Mijo je bio jedan od rijetkih upornih i savjesnih stvaralaca.

Bio je intelektualac koji se nije stidio niti bježao od seljačkih poslova u svom rodnom Buševcu.

Na njegovu pomoć i savjest uvjek se moglo računati.

Za svoj rad u društvu primio je više pismenih priznanja.

Teška bolest i prerana smrt istrgla ga je iz naše sredine. No, njegov plemeniti lik ostat će nam u trajnom sjećanju.

Njegovi najmiliji, prijatelji, znaci i članovi OSS-e ispratiše ga na vječni počinak u Vukovinu 9. XI 1984. godine.

Slava mu!

UREDNIK:

Ivan Rožić - Pavek Ing. stroj.

SURADNICI U PRIPREMI BILTENA:

Borislav Mrkšić prof.
Zora Mušong
Marica Rožić
Nada Tošić - Vnučec

FOTOGRAFIJA:

Ivan Robić

LEKTOR:

Lončarić Katarina prof.

ORGANIZACIJA TISKANJA BILTENA:

Ivan Jelak i Milenko Tošić

NAZIV FIRME KOJA JE IZVRŠILA PRIJEPIS
"GRAFIKON" ZAGREB

NAKLADA 250 PRIMJERAKA

